

แนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา
ในการบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อ
ระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย
Guidelines for Promoting Coordination between Guidance Teachers
and Homeroom Teachers to Provide Guidance Services to Students
during Transition from Compulsory Education to Upper
Secondary Education

วิจารณ์ พนมพงษ์ (Wipaporn Panompong)*

วรรณวิศา สืบบุญสรณ์ คล้ายจำแลง (Wanwisa Suebnusorn Klaijumlang)**

พร้อมพิไล บัวสุวรรณ (Prompilai Buasuwan)***

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มุ่งศึกษา 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) วิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริการแนะแนว และ 3) พัฒนาแนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการบริการแนะแนว ประชากร คือ ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งของจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่คาดหวัง มีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริการแนะแนว พบว่า บริการที่มีความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ บริการให้การปรึกษา บริการติดตามผล บริการสารสนเทศ บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล 3) แนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการจัดบริการแนะแนวที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาประสานงานกันอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาซับซ้อนเพื่อส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป ซึ่งผลการศึกษานี้สะท้อนถึงความสำคัญ

* นิสิตปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Master of Education Student, Educational Administration Program, Faculty of Education, Kasetsart University, Thailand

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ศิลปาคาร ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Advisor, Assistant Professor Dr., Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Thailand

***อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ศิลปาคาร ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Advisor, Associate Professor Dr., Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Thailand

ของการเสริมสร้างกลไกความร่วมมือเพื่อยกระดับประสิทธิภาพของการบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อทางการศึกษา

คำสำคัญ : การบริการแนะแนว แนวทางส่งเสริมการประสานงาน การศึกษาช่วงรอยต่อ

Abstract

This study examines 1) the current and expected conditions of guidance services provided to students during the transition from compulsory education to upper secondary education, 2) analyzes the essential needs for these services, and 3) develops guidelines to enhance coordination between guidance and homeroom teachers. The research was conducted among 55 homeroom and guidance teachers from an extra-large secondary school in Nonthaburi Province during the 2024 academic year. A five-point Likert scale questionnaire was used as the research instrument, and data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, the Modified Priority Needs Index, and content analysis. The findings indicate that 1) The current conditions of guidance services were rated high overall, while the expected conditions received the highest rating. 2) The prioritized essential needs for guidance services, ranked from highest to lowest, were Counseling Services, Follow-up Services, Information Services, Placement Services, and Individual Inventory Services. 3) The study also found that the most frequently identified guideline for improving coordination was the need for continuous collaboration between guidance and homeroom teachers to address complex student issues and facilitate referrals to specialized professionals. These findings highlight the importance of strengthening coordination mechanisms to enhance the effectiveness of student support services during this critical educational transition.

Keywords : Guidance Services, Guidelines for Promoting Coordination, Transitional Education

บทนำ

ปัจจุบันโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้วิถีชีวิตของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงไป จนนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (Pinchunsri & Jantaphonlaboon, 2017) ขณะเดียวกัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในทางเศรษฐกิจทำให้เกิดผลกระทบต่ตลาดแรงงานในประเทศไทยและนำไปสู่การขาดแคลนแรงงานทักษะได้ในอนาคต (Office of the National Economic and Social Development Council, 2021) ยิ่งไปกว่านั้น ผลการศึกษาของ United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) และ The Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) ยังชี้ให้เห็นถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจทั่วโลกที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียน

ออกจากโรงเรียนกลางคัน และหลุดออกจากระบบการศึกษาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย (Equity Education Fund, 2024)

การจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชน และการแก้ไขปัญหาให้เด็กกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือได้รับการส่งเสริมตามศักยภาพนั้น นับเป็นเป้าหมายสำคัญที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ข้อที่ 4 การสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมกันตามแนวทางขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา จึงได้กำหนดนโยบาย Thailand Zero Dropout เพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือในการสร้างการศึกษาที่เท่าเทียม โดยมุ่งหวังว่าทุกคนจะได้รับโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่มีเด็กคนใดหลุดออกจากระบบการศึกษา (Equity Education Fund, 2024)

นโยบายดังกล่าวสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 (Ministry of Education, 2013) ที่กำหนดให้ “กิจกรรมแนะแนว” เป็นกระบวนการป้องกันความเสี่ยง แก้ไขปัญหา ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะอันพึงประสงค์ให้กับนักเรียนผ่านการจัดบริการแนะแนว 5 บริการ ประกอบด้วย บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล บริการสารสนเทศ บริการให้การปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล โดยมีขอบข่าย 3 ด้าน คือ การแนะแนวการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, Ministry of Education, 2024) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ค้นพบศักยภาพ มีทักษะชีวิต รู้จักคิด ตัดสินใจ วางแผนการศึกษาต่อ และพัฒนาสู่การมีอาชีพ หากแต่จุดมุ่งหมายเหล่านี้ มิได้เป็นเพียงหน้าที่ของครูแนะแนวเท่านั้น แต่ควรเป็นหน้าที่ของครูทุกคนโดยอาศัยความร่วมมือระหว่างกันอย่างเข้มแข็ง

ครูทุกคนในโรงเรียนมีบทบาทเป็นครูที่ปรึกษา โดยครูที่ปรึกษาต้องทำงานร่วมกับครูแนะแนวผ่านการประสานงานในเรื่องข้อมูลนักเรียน การให้ข้อมูลสารสนเทศ การให้การปรึกษา การขอทุนการศึกษา และการศึกษาต่อ หากแต่ในการดำเนินงาน มักเกิดปัญหาการขาดการประสานงานที่ดีในการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาต่อให้กับนักเรียน ซึ่งทำให้ครูที่ปรึกษาขาดความเข้าใจในขั้นตอนดำเนินงาน จึงไม่สามารถแจ้งข้อมูลที่ถูกต้องได้ อันอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนออกจากการเรียนกลางคัน ดังปรากฏในโรงเรียนกรณีศึกษา พบเหตุการณ์การดำเนินงานที่ผิดพลาดและคลาดเคลื่อน ทำให้นักเรียนประสบปัญหาการเรียนในแผนการเรียนที่ไม่สอดคล้องกับความถนัด จนทำให้เกิดความเครียดและกดดัน นำไปสู่ภาวะซึมเศร้าและไม่สามารถเรียนต่อได้ อีกทั้งในการศึกษาปัญหาการบริหารงานแนะแนว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ยังพบว่า ปัญหาเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นระบบ (Mahaprab, 2014) ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าหลายโรงเรียนประสบปัญหาไปในทิศทางเดียวกัน

ขณะที่นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2567-2568 ได้มุ่งเน้นลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มโอกาสทางการศึกษา จึงส่งผลให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี มีนโยบายเร่งด่วน ประจำปีงบประมาณ 2567 ให้ทุกโรงเรียนสร้างความเข้มแข็งของระบบแนะแนว การชี้แนะ (Coaching) และการดูแลสุขภาพและสุขภาพจิตของนักเรียน โดยมุ่งพัฒนาครูแนะแนวแกนนำ รวมถึงพัฒนาครูทุกคนให้สามารถแนะแนวและให้การปรึกษานักเรียนได้ ทั้งนี้ ความร่วมมือระหว่างครูแนะ

แนวและครูที่ปรึกษาจึงมีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิผลของงานแนะแนวในโรงเรียน (Office of Secondary Educational Service Area, Nonthaburi, 2024)

จากความเป็นมาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นจึงนำมาสู่ความสนใจของผู้วิจัยที่จะศึกษาและพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุง พัฒนาแนวทางการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร รวมไปถึงพัฒนาการดำเนินงานของครู เพื่อให้การบริการแนะแนวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี
2. วิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี
3. พัฒนาแนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา มีบทบาทร่วมกันในการบริการแนะแนว เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาช่วงรอยต่อ การประสานงานที่ดีจึงนับเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินงานแนะแนว

การวิจัยครั้งนี้ เก็บข้อมูลจากประชากรการวิจัยทั้งหมด อันประกอบไปด้วย ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 23 คน ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 26 คน และครูแนะแนว จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 55 คน ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งของจังหวัดนนทบุรี เก็บข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม-ธันวาคม ปีการศึกษา 2567

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการวัดของลิเคิร์ต (Likert's Five

Rating Scale) (Siriphokapirom, 2010) แบบตอบสนองรายการคู่ (Dual-response format) คือ สภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังของการบริการแนะแนว จำนวน 29 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 16 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

การพัฒนาเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จากนั้น หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้ค่า Index of Item Objective Congruence (IOC) แล้วเลือกข้อที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.51 ขึ้นไป (Srisaard, 1999) โดยทุกข้อมีค่าดัชนีสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์การพิจารณาทุกข้อ

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้เก็บข้อมูล (Try Out) กับครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนที่ศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยข้อคำถามที่มีค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป ถือว่าเป็นที่ยอมรับได้ ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.949 และสภาพที่คาดหวัง มีค่าเท่ากับ 0.975

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับประชากรในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม พร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังโรงเรียนที่เป็นประชากรวิจัย และขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับภายใน 30 วัน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ โดยบันทึกข้อมูลและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค ดัชนีความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัด

นนทบุรี พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริการแนะแนว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = .515$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.04$, $\sigma = .502$) รองลงมาคือ บริการจัดวางตัวบุคคล ($\mu = 3.91$, $\sigma = .515$) และบริการสารสนเทศ ($\mu = 3.88$, $\sigma = .583$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บริการให้การปรึกษา ($\mu = 3.73$, $\sigma = .708$)

ส่วนสภาพที่คาดหวัง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = .247$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ บริการจัดวางตัวบุคคล ($\mu = 4.81$, $\sigma = .284$) รองลงมาคือ บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.79$, $\sigma = .284$) และบริการสารสนเทศ ($\mu = 4.78$, $\sigma = .281$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บริการติดตามผล ($\mu = 4.75$, $\sigma = .320$)

จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{Modified}$) ของการบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นระดับสูงสุด คือ บริการให้การปรึกษา ($PNI_{Modified} = 0.281$) รองลงมา คือ บริการติดตามผล ($PNI_{Modified} = 0.245$) บริการสารสนเทศ ($PNI_{Modified} = 0.231$) บริการจัดวางตัวบุคคล ($PNI_{Modified} = 0.230$) และความต้องการจำเป็นด้านที่มีระดับต่ำสุด คือ บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล ($PNI_{Modified} = 0.184$) ผลปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง และลำดับความสำคัญของบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี

(N = 55)

บริการแนะแนว ช่วงรอยต่อ	สภาพ ปัจจุบัน		ระดับ	สภาพ ที่คาดหวัง		ระดับ	$PNI_{Modified}$ (I-D)/D	ลำดับ
	μ	σ		μ	σ			
1. บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล	4.04	.502	มาก	4.79	.284	มากที่สุด	0.184	5
2. บริการสารสนเทศ	3.88	.583	มาก	4.78	.281	มากที่สุด	0.231	3
3. บริการให้การปรึกษา	3.73	.708	มาก	4.77	.315	มากที่สุด	0.281	1
4. บริการจัดวางตัวบุคคล	3.91	.515	มาก	4.81	.284	มากที่สุด	0.230	4
5. บริการติดตามผล	3.81	.641	มาก	4.75	.321	มากที่สุด	0.245	2
รวม	3.89	.515	มาก	4.78	.247	มากที่สุด	0.234	

2. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษา

ตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี พบว่า 1) บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) แนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ โรงเรียนจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ และจัดให้มีการส่งต่อข้อมูลระหว่างครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวอย่างต่อเนื่องทุกปี ($f=38$) 2) บริการสารสนเทศ (Information Service) แนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวให้ข้อมูลแผนการเรียน แนวทางการศึกษาต่อ และหลักเกณฑ์การรับนักเรียนให้กับครูที่ปรึกษาผ่านการประชุมครูระดับชั้น หรือผ่านช่องทางออนไลน์ ต่าง ๆ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาทราบข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน สามารถแจ้งข้อมูลให้กับนักเรียนและผู้ปกครองได้อย่างชัดเจน ($f=41$) 3) บริการให้การปรึกษา (Counseling Service) แนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาประสานงานกันอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาซับซ้อนเพื่อส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป ($f=43$) 4) บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) แนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวจัดประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางการคัดเลือกนักเรียน รับทุนการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างเป็นระบบ ($f=38$) และ 5) บริการติดตามผล (Follow – up Service) แนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาดูติดตามผลการให้คำปรึกษาร่วมกัน เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม ($f=42$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนนทบุรี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเห็นความสำคัญของบริการแนะแนว โดยผู้บริหารดำเนินงานตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2024) ซึ่งได้กำหนดให้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคนอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนและพัฒนาความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นผลให้ครูที่ปรึกษามีหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนด้วยการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การจัดทำระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรม การสำรวจข้อมูลเพื่อรับทุนการศึกษา การเยี่ยมบ้าน เป็นต้น ซึ่งดำเนินการทุกระดับชั้น ทำให้ข้อมูลต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรืองศักดิ์ จันทรนวล (Channual, 2018) ที่ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นของการให้บริการแนะแนวโรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคม จังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ พบว่า ภาพรวมของบริการแนะแนวอยู่ในระดับมาก โดยบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งให้ความสำคัญกับการสำรวจสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาจะเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกปีการศึกษา อีกทั้งยังมีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ

ส่วนสภาพที่คาดหวังของการบริการแนะแนว พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยบริการจัดวางตัวบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดบริการจัดวางตัวบุคคลเกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของนักเรียน เนื่องจากในปัจจุบันนักเรียนเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย ทำให้สามารถศึกษาความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ที่หลากหลาย โรงเรียนจึงไม่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ

ของนักเรียนทุกคนได้อย่างครบถ้วน ประกอบกับครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวขาดการประสานงานที่ดี ในการส่งต่อข้อมูลนักเรียนด้านความสนใจ ทักษะการศึกษา และการศึกษาต่ออย่างเป็นระบบ จึงทำให้ การดำเนินงานค่อนข้างล่าช้า และอาจไม่สอดคล้องต่อความต้องการของนักเรียน โรงเรียนจึงมีความคาดหวัง ต่อการบริการจัดวางตัวบุคคลมากที่สุด เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการดำเนินงาน โดยต้องอาศัยการพัฒนาและ บูรณาการความร่วมมือระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา ศรีสมบัติ และคณะ (Srisombut et al., 2016) ที่ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นของการให้บริการ แนะแนวแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า บริการจัดวางตัวบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งเป็น บริการที่มีความสำคัญต่อการวางแผนอนาคต จึงมีความมุ่งหวังที่จะได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ส่งเสริมความพร้อมในการประกอบอาชีพ รวมถึงให้ความรู้ในแง่มุมของอาชีพต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถ ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าได้ในอนาคต

เมื่อพิจารณาระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดบริการ แนะแนวของโรงเรียนที่พบปัญหามากที่สุด คือ บริการให้การปรึกษา ขณะที่สภาพที่คาดหวังที่โรงเรียนต้องการ มากที่สุด คือ บริการจัดวางตัวบุคคล ซึ่งไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน หากแต่มีความสอดคล้องกันในด้านของ การพัฒนาบริการที่ส่งผลถึงกัน กล่าวคือ ในการศึกษาช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษา ตอนปลายนั้นเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนเกิดความสับสนในการตัดสินใจเพื่อวางแผนการศึกษาต่อในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ เนื่องจากขาดทั้งข้อมูลและการให้การปรึกษาที่ดี ในการเลือกแผนการเรียนที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของตนเอง ซึ่งการตัดสินใจนี้จะส่งผลต่อ การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและการประกอบอาชีพของนักเรียนในอนาคต

ทั้งนี้ หากโรงเรียนสามารถพัฒนาการจัดบริการให้การปรึกษาให้มีประสิทธิภาพ ครูทุกคน ในโรงเรียนสามารถให้การปรึกษาแก่นักเรียนทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม โดย มีการประสานงานกันได้อย่างดี ย่อมส่งผลให้การจัดบริการจัดวางตัวบุคคลเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน เนื่องจากเมื่อครูมีความรู้ในด้านจิตวิทยาการแนะแนว มีทักษะการให้การปรึกษา มีการ ประสานงานกันทั้งในด้านข้อมูลความรู้ การส่งต่อข้อมูลนักเรียน และติดตามผลการรับบริการของนักเรียน ก็จะสามารถจัดบริการจัดวางตัวบุคคลในการช่วยนักเรียนให้สามารถวางแผนชีวิตด้านการศึกษา และอาชีพได้ รวมถึงให้ความช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษาแก่นักเรียน และส่งเสริมอาชีพระหว่างเรียนให้ นักเรียนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการแนะแนวเป็นแกนหลักที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตและ สร้างทักษะชีวิตที่นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในช่วงระดับมัธยมศึกษา อันได้แก่ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพการสร้างสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างบุคคล การตระหนักรู้ในตนเอง การจัดการความเครียดและความวิตกกังวลการจัดการกับความกดดัน การเห็นคุณค่าในตนเอง และความมั่นใจ ซึ่งครูทุกคนมีหน้าที่หลักในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนให้มี ประสิทธิภาพ (Ministry of Education, 2013)

2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการดำเนินการบริการแนะแนวช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษา ภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า บริการแนะแนวที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับ 1 คือ บริการ

ให้การปรึกษา มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู โดยครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวต้องประสานงานกันเพื่อให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและผู้ปกครองทั้งในด้านการศึกษาต่อ ปัญหาส่วนตัว และการตัดสินใจเลือกอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นช่วงเวลาที่นักเรียนมีความเครียด วิตกกังวล และสับสนเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนยังไม่ค้นพบความต้องการของตนเอง อีกทั้งยังต้องศึกษาข้อมูลแผนการเรียน แนวทางการศึกษาต่อ รวมถึงอาชีพที่รองรับในแผนการเรียนนั้น ๆ ประกอบกับปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนต้องการได้รับคำปรึกษา ทั้งนี้ นักเรียนกลับขอคำปรึกษาจากครูที่ปรึกษาที่ใกล้ชิดกับตนมากที่สุดแทนที่จะเป็นครูแนะแนวที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาโดยตรง ส่งผลให้ครูที่ปรึกษากลายเป็นผู้ให้ข้อมูลและให้การปรึกษานักเรียนและผู้ปกครองเป็นหลัก หากแต่ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวกลับมีการส่งต่อข้อมูลที่ไม่ต่อเนื่อง อีกทั้งครูที่ปรึกษายังขาดความรู้ในการให้การปรึกษา ทำให้ไม่สามารถให้ข้อมูลและให้การปรึกษาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมด้วยเหตุนี้ อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อ ทั้งการสื่อสารที่ผิดพลาด ลำช้า และได้แผนการเรียนที่ไม่ตรงต่อความต้องการสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิศร์ จัปจิตต์ (Jubjit, 2016) ที่ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า โรงเรียนจะต้องมีการจัดอบรมความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวในโรงเรียน และสนับสนุนงบประมาณในการส่งครูไปอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ อันจะส่งผลให้ครูทุกคนสามารถให้การปรึกษาแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการให้การปรึกษา อีกทั้งยังมีหน้าที่ช่วยเหลือครูแนะแนวในการจัดบริการแนะแนวให้นักเรียน (Nizhomy & Daharnis, 2022)

ความต้องการจำเป็นลำดับ 2 คือ บริการติดตามผล มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการให้โรงเรียนจัดทำสถิตินักเรียนที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ และประเมินผลการจัดบริการแนะแนวในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนางาน รวมถึงครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาต้องประสานงานกันในการติดตามผลการให้คำปรึกษานักเรียน ความต้องการดังกล่าวนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดทำสถิตินักเรียนที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หากแต่ไม่มีการสำรวจข้อมูลของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนไม่มั่นใจใจว่าในการเลือกแผนการเรียนต่าง ๆ จะสามารถประกอบอาชีพได้ต่อไปในอนาคต ประกอบกับโรงเรียนไม่ได้มีการประเมินผลเป็นรายกิจกรรม อีกทั้งขาดการติดตามผลการให้การปรึกษา จึงทำให้ขาดความต่อเนื่องในการให้บริการ ดังนั้น การติดตามผลจึงนับเป็นกระบวนการสำคัญ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดบริการแนะแนวต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปทุม มหาปราบ (Mahaprab, 2014) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ปัญหาของบริการติดตามผล คือ การสำรวจการว่างงานของศิษย์เก่าและการติดตามผลการศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนยังไม่มีแนวทางการบริหารที่มีความชัดเจนหรือขาดการนำหลักการ PDCA มาใช้ในการบริหารงานแนะแนว เพื่อให้การแนะแนวบรรลุผลตามเป้าหมาย อันสะท้อนให้เห็นว่า บริการติดตามผล จะช่วย

ให้ได้ทราบถึงผลการดำเนินงานแนะแนวต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาในการติดตามนักเรียน อันจะนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนา และวางแผนการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ

ความต้องการจำเป็นลำดับ 3 คือ บริการสารสนเทศ มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในเรื่องข้อมูลแนวทางการประกอบอาชีพ และแนวทางการศึกษา อันได้แก่ ข้อมูลแผนการเรียน แนวทางการศึกษาต่อ และหลักเกณฑ์การรับนักเรียน เพื่อแจ้งข้อมูลให้กับนักเรียนและผู้ปกครองได้อย่างถูกต้อง โดยต้องให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์และทันสมัย ความต้องการดังกล่าวนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนยังขาดข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต ซึ่งนักเรียนจะต้องค้นพบความต้องการด้านอาชีพของตนเอง จึงจะสามารถเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพได้ หากนักเรียนเลือกแผนการเรียนที่ไม่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของตนเอง อาจทำให้เกิดความเครียดจนนำไปสู่การพักการเรียนหรือการเปลี่ยนแผนการเรียนในเวลาต่อมา ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญในการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

ดังปรากฏในบทความวิชาการของ มนตรี อินตา และคณะ (Inta et al., 2018) ที่ได้ศึกษาการแนะแนวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น พบว่า บทบาทของการแนะแนวมีความสำคัญต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมาก โดยการแนะแนวการศึกษา จะให้ข้อมูลหรือแนวทางการพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น ครูและโรงเรียนต้องให้ความสำคัญในการให้ข้อมูลสารสนเทศกับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้นักเรียนตัดสินใจได้ด้วยตนเองในการวางแผนการศึกษาต่อ ในขณะที่การแนะแนวอาชีพจะช่วยให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมในอาชีพที่สนใจ รวมถึงตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาเป็นส่วนสำคัญในการให้บริการข้อมูลที่จำเป็นแก่นักเรียน

ความต้องการจำเป็นลำดับ 4 คือ บริการจัดวางตัวบุคคล มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการจัดให้นักเรียนทำงานพิเศษหารายได้ระหว่างเรียน อีกทั้งให้ความช่วยเหลือในการวางแผนการเรียนและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เหมาะสม ตลอดจนช่วยเหลือในการวางแผนอาชีพแก่นักเรียน ซึ่งครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวต้องมีการประสานงานกันในการส่งต่อข้อมูลทุนการศึกษาและการศึกษาต่ออย่างเป็นระบบ เพื่อให้ไม่มีนักเรียนตกหล่นในระบบการศึกษา ความต้องการดังกล่าวนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนแตกต่างกันในเรื่องความต้องการพื้นฐาน ครอบครัว สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้โรงเรียนมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในด้านต่าง ๆ รวมไปถึงสำรวจนักเรียนที่มีความขาดแคลน เพื่อให้ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม หากแต่การมอบทุนการศึกษารายปี ไม่เพียงพอต่อความต้องการของครอบครัวนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายหลายด้าน โรงเรียนจึงจัดให้นักเรียนได้ทำงานพิเศษระหว่างเรียน โดยครูแนะแนวจะเป็นผู้ประสานงานกับสถานประกอบการและร้านค้าบริเวณใกล้เคียง เพื่อให้นักเรียนได้เข้าทำงานพิเศษ ทั้งนี้ ครูแนะแนวดำเนินการเป็นหลัก และไม่ได้ประสานงานกับครูที่ปรึกษา จึงทำให้ข้อมูลไม่ทั่วถึง ส่งผลให้นักเรียนหลายคนพลาดโอกาสในการสร้างรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรืองศักดิ์ จันทน์นวล (Channual, 2018) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการจำเป็นของการให้บริการแนะแนว โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคม จังหวัดสระแก้ว พบว่า ความต้องการจำเป็นลำดับหนึ่ง คือ การจัดวางตัวบุคคล โดยต้องการให้ส่งเสริมการทำงานพิเศษช่วงปิดภาคเรียนเพื่อหารายได้ ทั้งนี้

เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีรายได้ช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่ายครอบครัว ได้ประสบการณ์ทำงาน มีความรับผิดชอบ และนักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการประสานงานกันระหว่าง ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ความต้องการจำเป็นลำดับ 5 คือ บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวในการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ การสำรวจความต้องการด้านอาชีพ การส่งต่อข้อมูลระหว่างกันในกรณีนักเรียนที่มีปัญหา ตลอดจนการสำรวจความต้องการด้านการศึกษา เป็นต้น ความต้องการดังกล่าวนี้ อาจเป็นเพราะครูแนะแนวมีจำนวนน้อย ในขณะที่นักเรียนมีจำนวนมาก ทำให้ครูแนะแนวมีภาระงานมากและจัดบริการแนะแนวได้ไม่ทั่วถึง การสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาเป็นหลัก หากแต่การสำรวจข้อมูลจะเน้นสำรวจด้านการศึกษาเป็นหลัก และการสำรวจด้านอาชีพยังมีน้อย อีกทั้งในการประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวก็มีปัญหาความล่าช้า และขาดการส่งต่อข้อมูลระหว่างกัน การประสานงานที่ดี จึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ครูส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิดา มหาวงศ์ และคณะ (Mahawong et al., 2021) ที่ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นของบริการแนะแนวในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 (พิษณุโลก อุตรดิตถ์) พบว่า นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคลในการสำรวจความต้องการความช่วยเหลือด้านอาชีพ เนื่องจากนักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การสำรวจข้อมูลและความต้องการของนักเรียน ตลอดจนการประสานงานกันในการเก็บข้อมูลนับเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ครูจัดบริการแนะแนวได้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา ในการจัดบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อนำแนวทางรายชื่อทั้งหมดของทุกบริการมาทำการจัดเรียงลำดับ โดยคัดสรรเฉพาะข้อที่มีคะแนน ความถี่สูงสุดของแต่ละบริการ พบว่า บริการแนะแนวที่มีความถี่สูงสุดลำดับแรก คือ บริการให้การปรึกษา โดยมีแนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาประสานงานกันอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาซับซ้อนเพื่อส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป ทั้งนี้แนวทางดังกล่าว จะช่วยส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ครูที่ปรึกษาต้องมีบทบาทในการบริการแนะแนวและให้คำปรึกษามากขึ้น โดยจะต้องพัฒนาตนเองให้สามารถให้การปรึกษาแก่นักเรียนได้ ตลอดจนช่วยครูแนะแนวในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน การระบุนักเรียนที่ต้องการรับบริการ การส่งนักเรียนที่ต้องการได้รับบริการให้คำปรึกษาไปยังครูแนะแนว อีกทั้งครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกับครูแนะแนวในการจัดการปัญหานักเรียน (Nizhomiy & Daharnis, 2022) ดังปรากฏในบทความวิชาการของ มนตรี อินตา และคณะ (Inta et al., 2018) ที่ได้ศึกษาการแนะแนวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น พบว่า ครูจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนอย่าง

ต่อเนื่อง ตลอดจนส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เชี่ยวชาญในรายกรณี ทั้งนี้ จะช่วยให้ นักเรียนสามารถรู้เท่าทันและรับมือกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

บริการแนะแนวที่มีความถี่ลำดับรองลงมา คือ บริการติดตามผล โดยแนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาติดตามผลการให้คำปรึกษาร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิดา มหาวงศ์ และคณะ (Mahawong et al., 2021) ที่ศึกษาความต้องการจำเป็นของบริการแนะแนวในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 (พิษณุโลก อุตรดิตถ์) พบว่า นักเรียนมีความต้องการจำเป็นในบริการติดตามผลเกี่ยวกับการติดตามผลนักเรียนที่ขอคำปรึกษา เพื่อให้ นักเรียนได้รับบริการจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

แนวทางนี้จะช่วยส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการให้การปรึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยครูที่ปรึกษาจะมีส่วนในการช่วยรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการประเมินบริการแนะแนว (Nizhomy & Daharnis, 2022) ทำให้มีการนำบริการติดตามผลมาตรวจสอบการดำเนินงานในทุกบริการแนะแนวมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปทุม มหาปราบ (Mahaprab, 2014) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า หากนำหลักการบริหารงานแนะแนวแบบ PDCA อันประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน Plan-Do-Check-Act เข้ามาดำเนินการ จะทำให้บริการให้การปรึกษามีกระบวนการที่เป็นระบบ ตั้งแต่วางแผนร่วมกัน ลงมือปฏิบัติ ตรวจสอบผลการให้บริการ และนำผลมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยให้ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษามีแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้สามารถแก้ปัญหาและเกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่อง

บริการแนะแนวลำดับต่อมา คือ บริการสารสนเทศ โดยแนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวให้ข้อมูลแผนการเรียน แนวทางการศึกษาต่อ และหลักเกณฑ์การรับนักเรียนให้กับครูที่ปรึกษาผ่านการประชุมครูระดับชั้นหรือผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาทราบข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน สามารถแจ้งข้อมูลให้กับนักเรียนและผู้ปกครองได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้แนวทางดังกล่าว เป็นแนวทางสำคัญในการให้ข้อมูลด้านการศึกษาที่จำเป็นและเหมาะสมแก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิชาการของ มนตรี อินตา และคณะ (Inta et al., 2018) ที่ได้ศึกษาการแนะแนวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น พบว่า โรงเรียนต้องให้ความสำคัญในการให้ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้ นักเรียนตัดสินใจได้ด้วยตนเองว่าจะเลือกศึกษาต่อในสายอาชีพหรือสายสามัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลฉวี ประเสริฐสุข และคณะ (Presertsuk et al., 2021) ที่ได้ศึกษาแนวทางส่งเสริมการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่า ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาต้องประสานงานกัน โดยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมถึงข้อมูลที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้ครูที่ปรึกษาสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ซึ่งจะ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในข้อมูล มีความรอบรู้ในการเลือกมากขึ้น และเตรียมตัวสำหรับการวางแผนการศึกษาได้อย่างเหมาะสม (Oye et al., 2012)

บริการแนะแนวที่มีความถี่ลำดับสุดท้าย คือ บริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล โดยมีแนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ โรงเรียนจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ และจัดให้มีการส่งต่อข้อมูลระหว่างครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวอย่างต่อเนื่องทุกปี ทั้งนี้แนวทางดังกล่าว เป็นแนวทางที่ช่วยให้ครูมีข้อมูลนักเรียน

ที่เป็นปัจจุบันและมีความต่อเนื่องของข้อมูล ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนในทุกชั้นปี จะช่วยให้เห็นถึงพัฒนาการของนักเรียนที่มีความเปลี่ยนแปลงไป จึงควรมีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการทำความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล และสามารถใช้อ้างอิงข้อมูลของนักเรียนในการพิจารณาจัดบริการแนะแนวให้กับนักเรียนได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันดดา สิงห์โต (Singto, 2021) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 โดยเสนอแนวทางการบริหารงานบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโดยตรงในการเก็บข้อมูล มีการจัดประชุมการบันทึกข้อมูลนักเรียนในระบบสารสนเทศ และมีการกำกับติดตามต่อเนื่อง

อีกหนึ่งบริการแนะแนวที่มีความถี่ลำดับสุดท้าย คือ บริการจัดวางตัวบุคคล โดยแนวทางที่มีความถี่สูงสุด คือ ครูแนะแนวจัดประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางการคัดเลือกนักเรียนรับทุนการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้แนวทางดังกล่าว เป็นแนวทางที่ช่วยให้ครูที่ปรึกษาสรรหาและคัดเลือกนักเรียนที่เหมาะสมในการเข้ารับทุนการศึกษาได้ตรงตามหลักเกณฑ์กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันดดา มสีกะ และสุตาพร ทองสวัสดิ์ (Mosika & Thongsawat, 2023) ที่ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยเสนอแนวทางสำหรับโรงเรียน ในการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจนักเรียนและพิจารณามอบทุนให้นักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปทุม มหาปราบ (Mahaprab, 2014) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า การกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการคัดเลือกนักเรียนเพื่อรับทุนการศึกษา จะช่วยให้เกิดกระบวนการกลั่นกรองบุคคลที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

จากภาพรวมความถี่ข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในการจัดบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนช่วงรอยต่อระหว่างการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องได้รับการดำเนินการเบื้องต้น 3 ลำดับแรก ได้แก่ ลำดับหนึ่ง บริการให้การปรึกษา ลำดับสอง บริการติดตามผล และลำดับสาม บริการสารสนเทศ ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของแนวทางส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษานั้น ขึ้นอยู่กับโครงสร้างและนโยบายของโรงเรียน โดยโรงเรียนต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนงานแนะแนว และให้ความสำคัญกับการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา กำหนดบทบาทและหน้าที่ของครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาอย่างชัดเจน จัดการประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นระยะ และมีแนวทางการทำงานที่เป็นระบบ ซึ่งความพร้อมของบุคลากรก็เป็นส่วนสำคัญในการตระหนักและเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควบคู่ไปกับการร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก การมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครอง และการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ด้วยปัจจัยดังกล่าวเหล่านี้จะช่วยให้แนวทางที่พัฒนาขึ้นประสบความสำเร็จและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษา พบว่า ความคาดหวังต่อการบริการจัดวางตัวบุคคลอยู่ในระดับสูงสุด เนื่องจากเกิดความล่าช้าในการส่งต่อข้อมูลนักเรียนด้านความสนใจ ทุนการศึกษา และการศึกษาต่ออย่างเป็นระบบ ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมการประสานงานระหว่างครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาให้มีการส่งต่อข้อมูลระหว่างกันอยู่เสมอ เพื่อให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการศึกษา พบว่า บริการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ บริการให้การปรึกษา เนื่องจากครูแนะแนวมีจำนวนน้อย จึงทำให้ครูที่ปรึกษาต้องให้การปรึกษากับนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารควรดำเนินการพัฒนาครูที่ปรึกษา โดยให้เข้าร่วมการอบรมด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้การปรึกษารวมถึงจัดอบรมสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของงานแนะแนว เพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่

1.3 จากผลการศึกษา พบว่า การจัดบริการแนะแนวทุกบริการ มีความต้องการจำเป็นด้านอาชีพ ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการจัดบริการด้านอาชีพมากขึ้น โดยจัดทำหลักสูตรกิจกรรมแนะแนวที่มุ่งเน้นอาชีพเป็นสำคัญ เพื่อสร้างประสบการณ์ด้านอาชีพให้กับนักเรียน

1.4 จากผลการศึกษา พบว่า แนวทางการส่งเสริมการประสานงานในการจัดบริการแนะแนวที่มีความถี่สูงสุด คือ การมุ่งเน้นให้ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาประสานงานกันอย่างต่อเนื่องในการให้การปรึกษากับนักเรียนที่มีปัญหาซับซ้อน ดังนั้น ผู้บริหารควรสร้างกลไกการประสานงาน โดยกำหนดโครงสร้างการบริหารงานแนะแนว คณะทำงาน แนวปฏิบัติงาน ปฏิทินดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดความร่วมมือให้ครูแต่ละฝ่ายมีบทบาทในงานแนะแนวอย่างชัดเจน โดยกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ในการจัดบริการแนะแนวร่วมกัน รวมทั้งสนับสนุนปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่องานแนะแนว อีกทั้งเป็นผู้ประสานงานและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการพัฒนานักเรียน และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาการทำงานต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ครูผู้สอน ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรมีการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน เพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดบริการแนะแนวให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างแท้จริง

2.2 จากผลการศึกษา พบว่า บริการให้การปรึกษาเป็นบริการแนะแนวที่มีความต้องการจำเป็นลำดับแรก การศึกษาครั้งต่อไปจึงควรใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อหารูปแบบหรือแนวทางการให้การปรึกษากับนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

References

- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, Ministry of Education. (2024). Guidelines for Driving Guidance Work: Provincial Guidance Centers, Educational Service Area Guidance Centers, and School Guidance Centers under the Office of the Basic Education Commission. Bangkok: Aksorn Thai Printing. (in Thai)
- Channual, R. (2018). The Needs for Provision of Guidance Services to Students of Wang Nam Yen Wittayakhom School in Sa Kaeo Province. Independent Study for the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University. (in Thai)
- Equity Education Fund. (2024, June 18). Three Groups of Children That Thailand Zero Dropout Must Identify. [Online]. Retrieved August 7, 2024, from <https://www.eef.or.th/infographic-3-%20groups-of-children/>. (in Thai)
- Inta, M., Sakulsriprasert, S., and Mekara, M. (2018). “Guidance and Promotion of Adolescents’ Quality Of Life”. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11(2): 2513-2530. (in Thai)
- Jubjit, K. (2016). A Study of Supporting Guidelines of Guidance in Educational Opportunity Expansion Schools Under Phranakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 1. Master of Education Degree Thesis in Educational Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. (in Thai)
- Mahaprab, P. (2014). “A Study on Problems and Solution Guidelines on Guidance Administration in Schools under Phranakhon Si Ayutthaya Primary Education Service Area Office 1”. ARU Research Journal 1(1): 37-45. (in Thai)
- Mahawong, P., Yokchoo, K., Suwannarod, A. (2021). “The Needs Assessment to Guidance Services of High School Education under the Secondary Educational Service Area Office 39 (Phitsanulok-Uttaradit)”. Journal of Social Academic 14(2): 54-69. (in Thai)
- Ministry of Education. (2013). Guidelines for Organizing Guidance Activities Based on the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008). Bangkok: Cooperative Printing of Thailand Agricultural Cooperatives Association. (in Thai)
- Ministry of Education. (2024, June 18). Home Visit Program for Students, Academic Year 2024. [Online]. Retrieved December 15, 2024, from https://prakaspon.com/wp-content/uploads/2024/06/1718250136x1885387901_1.pdf. (in Thai)

- Mosika, P. and Thongsawat, S. (2023). "The Needs Assessment of Guidance Services for Extra-large School in Hatyai School Cluster Campus Network under the Secondary Educational Service Area Office Songkhla-Satun". Journal of Institute of Trainer Monk Development 6(3): 69-81. (in Thai)
- Nizhomy, R. and Daharnis D. (2022). The Role of Homeroom Teacher in Guidance and Counseling Services at School. Journal Neo Konseling, 4(2), 1-6.
- Office of Secondary Educational Service Area, Nonthaburi. (2024). Information Data for the Academic Year 2024. Nonthaburi: Peera Printing. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2009). Student Support System: Concepts and Directions for Implementation. (2nd Edition). Bangkok: Ministry of Education. (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2021). The Framework of the 13th National Economic and Social Development Plan. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Council. (in Thai)
- Oye N. D., Obi M. C., Mohd T. N., & Bernice, A. (2012). Guidance and Counseling in Nigerian Secondary Schools: The Role of ICT. I.J. Modern Education and Computer Science. 8: 26-33.
- Pinchunsri, P., & Jantaphonlaboon, T. (2017). "The effect of information technology on youth Behavior". Christian University of Thailand Journal 23(3): 532–539. [Online]. Retrieved September 2, 2024, from <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/CUTJ/article/view/240849/163928>. (in Thai)
- Presertsuk, N., Kerdnaimongkol, U., and Kaewkaewpan, W. (2021). "The Study of Guideline to Promote School's Guidance Operation in the 21st Century". Journal of Education Naresuan University 23(4): 226-239. (in Thai)
- Singto, P. (2021). "Guidelines for Guidance Management in Opportunity Expansion School under the Office of the Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 2". The Journal of Research and Academics 4(3): 61-47. (in Thai)
- Siriphokapirom, S. (2010). Educational Research. Lopburi: Thepsatri Rajabhat Institute. (in Thai)
- Srisaard, B. (1999). Basic Research. (4th Edition). Bangkok: Suweeriyasarn. (in Thai)
- Srisombut, B., Wongphasit, S., and Toaln, T. (2016). "Needs Assessment for Counseling Service to Students at Pibulsongkram Rajabhat University". Humanities and Social Sciences Journal of Graduate School, Pibulsongkram Rajabhat University 10(1): 15-33. (in Thai)